

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av foderlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att foderlagen ändras i syfte att genomföra vissa krav i Europeiska gemenskapens lagstiftning om veterinärverksamhet och foder.

Europeiska gemenskapens direktiv om kontroll av foderfabrikat ändrades år 2001. De viktigaste ändringarna gällde skyldigheten för foderbranschens aktörer att anmäla om ett farligt foderparti samt myndigheternas åtgärder för att förhindra användningen av farliga foderpartier. På grund av ändringarna föreslås att bestämmelserna i foderlagen gällande verksamhetsidkarnas anmälningsskyldighet ändras.

För att bekämpa BSE hos nötkreatur har Europeiska gemenskapen utfärdat bestämmelser om begränsning av användning, tillverkning, upplagring och transport av animaliskt protein och foderfabrikat innehållande sådant. För genomförandet av dessa bestämmelser ändrades foderlagen år 2001. Efter ändringen av foderlagen har Europeiska ge-

menskapernas kommission ansett att användningen av fiskmjöl vid fodertillverkning även på gårdsbruksenheterna kräver tillstånd av tillsynsmyndigheten, även om fodret enbart är avsett för eget bruk. Av denna orsak föreslås att foderlagen ändras så att det krav på registrering av verksamhetsidkare som avses i lagen utsträcks till att gälla även de verksamhetsidkare som använder fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för icke-idisslare på gårdsbruksenheter där man också håller idisslare.

Dessutom föreslås i lagen vissa ändringar som föranleds av nationella behov och som gäller precisering av verksamhetsidkarnas anmälningsskyldighet och utvidgande av de tvångsmedel som tillsynsmyndigheterna kan tillgripa.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Nuläge	3
1.1. Foderlagstiftningen.....	3
1.2. Övrig lagstiftning	3
1.3. Gemenskapslagstiftningen	3
Ändring av direktivet om foderkontroll.....	3
Beslut om animaliskt protein och foderfabrikat innehållande sådant.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	4
3. Propositionens verkningar	5
3.1. Verkningar för gårdsbruksenheterna.....	5
3.2. Verkningar på statsfinanserna	5
3.3. Övriga verkningar	5
4. Beredningen av propositionen	5
DETALJMOTIVERING.....	6
1. Lagförslaget.....	6
2. Ikraftträdande.....	7
LAGSFÖRSLAGET	8
om ändring av foderlagen	8
BILAGA.....	10
PARALLELLTEXT	10
om ändring av foderlagen	10

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Foderlagstiftningen

Foderlagen (396/1998), som trädde i kraft den 15 juni 1998, gäller tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden, utsläppande på marknaden, användning, import och export av foderfabrikat samt foderfabrikat som transporteras via Finland utan att förtullas. Lagen gäller i tillämpliga delar också tillverkning av foderfabrikat för eget bruk och användning av foderfabrikat på gårdsbruksenheterna. Lagen har harmoniserats med Europeiska gemenskapens (EG) foderlagstiftning. Syftet med lagstiftningen är att trygga att det på marknaden finns bara sådana foderfabrikat som uppfyller kraven, dvs. är äkta, av god kvalitet och trygga samt lämpliga med tanke på ändamålet. I jord- och skogsbruksministeriets beslut och förordningar som utfärdats med stöd av lagen föreskrivs noggrannare om foderfabrikat, bedrivande av verksamhet i foderbranschen samt tillsyn över iakttagandet av lagstiftningen. Lagen ändrades år 2001 på grund av vissa ändringar i Europeiska gemenskapens lagstiftning om veterinärverksamhet och foder. Ändringarna gällde närmast bestämmelser om begränsning av användning, tillverkning, upplagring och transport av animaliskt protein och foderfabrikat innehållande sådant. Också bestämmelserna i foderlagen om temporära begränsningsåtgärder och rätt att utföra kontroll kompletterades.

1.2. Övrig lagstiftning

Bestämmelser om foderfabrikat ingår även i lagen om djursjukdomar (55/1988) och lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) samt i föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa lagar.

1.3. Gemenskapslagstiftningen

Ändring av direktivet om foderkontroll

I rådets direktiv 95/53/EG om fastställande

av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet, nedan direktivet om kontroll av foderfabrikat, föreskrivs om principerna för kontroll av foder. Direktivet har genomförts i Finland genom jord- och skogsbruksministeriets beslut om organisering av tillsynen över foderfabrikat (jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling nr 138/1998). Enligt rådets direktiv 95/53/EG om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG om ändring av rådets direktiv 95/53/EG om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet samt av rådets direktiv 70/524/EEG, 96/25/EG och 1999/29/EG om djurfoder effektiveras kontrollsystemet för att hantera risker kopplade till djurfoder. Enligt direktivet gör medlemsstaterna upp beredskapsplaner och kommissionen ges rätt att vidta skyddsåtgärder beträffande sådana risker. Samtidigt tas ett system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna i bruk. I enlighet med direktivet skall de ansvariga för anläggningarna utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om de har motiverad orsak att misstänka att ett foderparti som är avsett som foder för djur är kontaminerat eller inte i övrigt uppfyller de krav som ställs på säkerheten hos foder. Myndigheterna skall på grundval av anmälan vidta erforderliga vidare åtgärder.

De författningsändringar som gäller myndigheternas förpliktelser som föranleds av direktivet är avsedda att genomföras genom en ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om organisering av tillsynen över foderfabrikat. Kravet beträffande verksamhetsidkarnas anmälningsskyldighet förutsätter däremot att foderlagen ändras.

Beslut om animaliskt protein och foderfabrikat innehållande sådant

Kommissionen har den 29 december 2000 fattat beslut 2001/9/EG om kontrollåtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av rå-

dets beslut 2000/766/EG om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein.

I kommissionens beslut ingår detaljerade bestämmelser om under vilka villkor fiskmjöl, dikalciumfosfat utfällt ur ben från idisslare och hydrolyserat protein får användas för utfodring av icke-idisslare som används för produktion av livsmedel. Genom beslutet uppställs villkor för tillverkning och transport av dessa animaliska proteiner, användning av sådant protein vid tillverkning av foderfabrikat samt för transport av bulkfoder som innehåller sådant animaliskt protein. Anläggningar som tillverkar och använder dessa animaliska proteiner skall ansöka om tillstånd för sin verksamhet. I beslutet ingår dessutom detaljerade bestämmelser om handel med animaliskt protein och foderfabrikat som innehåller dessa på den inre marknaden samt om import och export av dylika proteiner och foderfabrikat.

Kommissionens beslut har i Finland delvis genomförts genom förordningar som utfärdats med stöd av foderlagen, lagen om veterinär gränskontroll och lagen om djursjukdomar. Senare har kommissionen tolkat artikel 1 och bilaga 1 till detta beslut på så sätt att en verksamhetsidkare som på en gårdsbruksenhet använder fiskmjöl vid tillverkning av foder för eget bruk skall ansöka om tillstånd för verksamheten.

2. Propositionens mål och de viktiga förslagen

Syftet med propositionen är att göra de ändringar i foderlagen som direktivet om kontroll av foderfabrikat och kommissionens beslut om animaliskt protein förutsätter. Dessutom föreslås att lagen preciseras till vissa delar på grund av behoven att ändra praxis i fråga om verksamhetsidkarnas anmälningsskyldighet och tillsynsmyndigheternas tvångsmedel.

Enligt ändringen av direktivet om kontroll av foderfabrikat skall de ansvariga för anläggningarna omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om de har tillgång till information som gör det möjligt att sluta sig till att ett foderparti är kontaminerat eller i

övrigt strider mot bestämmelserna på så sätt att det kan utgöra en allvarlig risk för djurs eller människors hälsa eller för miljön. Det föreslås att i lagens 14 § tas in en bestämmelse om detta. Eftersom syftet med anmälningsskyldigheten är att undvika risker och minimera skador är det skäl att anmälningsskyldigheten utsträcks till att gälla alla verksamhetsidkare inom foderbranschen så att hela foderkedjan omfattas. Anmälningsskyldigheten gäller verksamhetsidkarna i sig och inte enbart ”de ansvariga för anläggningarna” i enlighet med direktivets ordalydelse. Vid behov kan med stöd av 16 § foderlagen ställas krav för verksamhetsidkarens egenkontroll och anställda.

Samtidigt föreslås att bestämmelsen i 14 § om verksamhetsidkarens allmänna skyldighet att göra en anmälan om verksamheten och om ändringar i den ändras så att den bättre motsvarar tillsynsbehoven. Anmälningsskyldigheten föreslås preciseras så att den inte längre berör parti- och detaljaffärer bland de verksamhetsidkare som enbart släpper ut foderfabrikat på marknaden. För närvarande omfattas samtliga som släpper ut foderfabrikat på marknaden av anmälningsskyldigheten. Med tanke på tillsynsverksamheten är det dock inte ändamålsenligt att alla detaljaffärer och säljare av bulkfoder är skyldiga att anmäla sin verksamhet hos tillsynsmyndigheten. Samtidigt föreslås att verksamhetsidkare som tillverkar foder för eget bruk skall göra anmälan om sin verksamhet, om den kräver sådant godkännande eller sådan registrering som avses i lagens 17 och 18 §. I dag krävs ingen anmälan till tillsynsmyndigheterna om tillverkning av foderfabrikat för eget bruk. Anmälningsskyldigheten skall utsträckas till att gälla också dessa verksamhetsidkare, så att tillsynsmyndigheten får kännedom om verksamheten och framför allt om ändringar i den.

Enligt kommissionens beslut om bekämpning av BSE som nämns ovan i punkt 1.3. kan den behöriga myndigheten tillåta att foder avsett för idisslare tillverkas i anläggningar där det också tillverkas foder innehållande fiskmjöl för andra djurarter. Kommissionen har tolkat detta så att det också gäller gårdsbruksenheter där det tillverkas foderblandningar för eget bruk. Med andra ord kan

på en gårdsbruksenhet med både idisslare och andra djur användas fiskmjöl för tillverkning av foder enbart om myndigheten ger tillåtelse till detta. Detta har ansetts betydande ett av tillsynsmyndigheten utfärdat tillstånd för verksamheten. Det är ändamålsenligt att genomföra tillståndsplikten i form av verksamhetsidkarens skyldighet att registrera sig innan en dylik verksamhet inleds. Registreringen beviljas om verksamhetsidkaren uppfyller de krav som ställs i kommissionens förordning. Lagen föreslås ändras så att verksamhetsidkarens registreringskyldighet enligt 18 § utsträcks till att gälla även de gårdsbruksenheter där fiskmjöl används för tillverkning av foder. Registreringskyldigheten gäller de verksamhetsidkare som på en gårdsbruksenhet där det också hålls idisslare använder fiskmjöl som sådant för att för eget bruk tillverka foder för icke-idisslare.

Enligt 36 § i den gällande foderlagen kan jord- och skogsbruksministeriet i vissa fall förbjuda tillverkning, import eller export, utsläppande på marknaden eller användning av ett foderfabrikat. Med stöd av lagen kan dock inte lagring eller transport av ett foderfabrikat förbjudas. Till följd av behoven inom det praktiska tillsynsarbetet föreslås att tillsynsmyndighetens bemyndiganden om tvångsmedel utökas så att tillsynsmyndigheten vid behov även kan förbjuda lagring och transport av foderfabrikat. Iakttagandet av bestämmelserna om lagring och transporter har accentuerats till följd av de bestämmelser som utfärdats för att hindra spridningen av BSE.

3. Propositionens verkningar

3.1. Verkningar för gårdsbruksenheterna

Enligt den föreslagna lagen och föreskrifter som utfärdas med stöd av den kommer vissa gårdsbruksenheter som använder fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för eget

bruk att omfattas av registreringsförfarandet. I praktiken gäller detta krav endast några enstaka gårdsbruksenheter, varför verkningarna blir synnerligen ringa.

3.2. Verkningar på statsfinanserna

De föreslagna ändringarna har inga avgörande verkningar på statsfinanserna. Förfarandet för registrering av gårdsbruksenheter och tillsynen över att de nya kraven iakttas medför att det administrativa arbetet för Kontrollcentralen för växtproduktion ökar en aning.

3.3. Övriga verkningar

Den föreslagna lagen har inte några betydande verkningar med tanke på förvaltningens organisation eller personal eller några miljökonsekvenser.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtande om förslaget till ändring av foderlagen har begärts av justitieministeriet, Kontrollcentralen för växtproduktion, Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Livsmedelsverket, Livsmedelsindustriförbundet r.f., Finlands Pälsdjursuppfödarens Förbund, Finlands Fjäderfäförbund r.f., Maa- ja metsätaloustuottajien keskusliitto MTK, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund, Maaseutukeskusten liitto r.y., Finska Foder Ab, Raisiokoncernen Abp, Lännen Tehtaat Abp, Kinnusen Mylly Oy, Rehux Oy samt Oy Feedex Ab.

Av remissinstanserna fäste Kontrollcentralen för växtproduktion uppmärksamhet vid frågor som rör lagens tillämpningsområde och tvångsmedel samt lade fram några detaljerade förslag till utveckling av omfattningen av anmälningsskyldigheten och övergångsarangemangen. Dessa har beaktats vid finslipningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

14 §. *Anmälningsskyldighet.* I paragrafen föreskrivs om anmälningsskyldigheten för en verksamhetsidkare som omfattas av tillämpningsområdet för foderlagen vid inledandet av verksamheten och ändringar i den. Området för anmälningsskyldigheten beträffande inledandet av verksamheten och ändringar i den föreslås begränsas sålunda att parti- och detaljaffärer som släpper ut foderfabrikat på marknaden inte längre behöver göra anmälan om denna verksamhet till tillsynsmyndigheten. För närvarande gäller anmälningsskyldigheten tusentals detaljaffärer som säljer foder för sällskapsdjur samt alla lantbruksaffärer som säljer foder. Jord- och skogsbruksministeriets förordning om bedrivande av verksamhet inom foderbranschen (jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling nr 20/01) förutsätter uttryckligen att alla tillverkare av foderfabrikat skall förfoga över ett system med vars hjälp produkterna vid behov kan dras bort från marknaden. Sålunda är det inte ändamålsenligt att alla de detaljaffärer som nämnts är anmälningsskyldiga och att tillsynsmyndigheten för register över dem. Dessutom föreslås att anmälningsskyldigheten för verksamhetsidkare som tillverkar foderfabrikat för eget bruk utsträcks till att gälla de verksamhetsidkare vilkas verksamhet förutsätter ett godkännande av tillsynsmyndigheten eller registrering enligt 17 eller 18 § i lagen. Hittills har ingen anmälan till tillsynsmyndigheten behövt göras i fråga om tillverkning av foderfabrikat för eget bruk. Tillsynsmyndigheten skall dock informeras om ändringar i verksamheten så att det till exempel är möjligt att återta ett godkännande eller en registrering om den verksamhet som utgör föremål för dessa upphör.

I syfte att genomföra direktivet om kontroll av foderfabrikat föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. Enligt detta moment är en verksamhetsidkare skyldig att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om han eller hon vet eller har orsak att misstänka att ett foderfabrikatparti är kontaminerat av farliga

ämnen, produkter eller organismer eller i övrigt inte motsvarar bestämmelserna om säkerheten hos foderfabrikat. Anmälningsskyldigheten skall gälla alla verksamhetsidkare inom foderbranschen så att den omfattar hela foderkedjan. Råvarorna i foderfabrikatet kan vara kontaminerade redan då de importeras eller så kan foderfabrikatet kontamineras också efter tillverkningen, varför andra verksamhetsidkare än tillverkaren kan ha kännedom om kontamineringen. Verksamhetsidkaren bör anmäla om eventuell kontaminering redan på grundval av enbart en misstanke. På detta sätt kan skadan förhindras helt och hållet eller skadans omfattning åtminstone minimeras. Dessutom skall verksamhetsidkaren meddela om de åtgärder som vidtagits för förebyggande av riskerna. På grundval av den bestämmelse om bemyndigande som tagits med i momentet kan jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om innehållet i anmälningsskyldigheten och om förfarandet för anmälan. De närmare bestämmelserna gäller sådana uppgifter av detaljerad och teknisk natur som lämnas i anmälan och som gäller riskens eller kontaminationens ursprung, riskens natur samt åtgärder som vidtagits för att förebygga risken.

18 §. *Registrering av verksamhetsidkare.* I 18 § foderlagen bestäms om registrering av verksamhetsidkare som tillverkar, släpper ut på marknaden och använder vissa fodertillsatser. Paragrafens 1 mom., som gäller registreringsskyldighet, föreslås ändras så att skyldigheten utsträcks till att gälla också sådana verksamhetsidkare som på gårdsbruksenheter använder fiskmjöl vid tillverkning av foderfabrikat för eget bruk i det fall att också idisslare hålls på gården. Registrering skall ansökas innan verksamheten inleds och verksamhetsidkaren kan registreras enbart om förutsättningarna enligt 2 mom. uppfylls. Tolkningen av kommissionens beslut som beskrivs i punkt 1.3. i den allmänna motiveringen kräver att denna bestämmelse fogas till paragrafen. I artikel 1 i beslutet hänvisas till bilaga 1 till beslutet, vari bestäms om villkoren för användning av fiskmjöl vid tillverk-

ning av foder. Enligt punkt 6 i bilagan får den behöriga myndigheten under vissa förutsättningar tillåta att foder för idisslare produceras i anläggningar där det också produceras foder innehållande fiskmjöl. Enligt kommissionens tolkning gäller punkten också användningen av fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder på gårdsbruksenheter. Enligt 2 mom. förutsätter registreringen att de minimikrav beträffande lokaliteter och produktionsanordningar, personal, produktion, upplagring och dokumentation som behövs för att förebygga hälso- eller miljörisker och garantera produktkvaliteten blir uppfyllda.

I kommissionens beslut har uppställts krav för användningen av fiskmjöl. Dessa krav innebär särskilt att det finns fullständigt separata anordningar för lagring, transport, produktion och förpackning av foderblandningar avsedda för idisslare. Dessa och andra krav i beslutet skall genomföras med stöd av 3 mom. enligt vilket ministeriet fattar mera detaljerade beslut om förutsättningarna för registrering, uppgifterna i ansökan om registrering och om förfarandet för ansökan enligt vad som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser om veterinärverksamhet, foderfabrikat och verksamhet inom fodersektorn.

36 §. *Förbud.* I 36 § foderlagen bestäms om tillsynsmyndighetens möjligheter att för-

bjuda tillverkning, import, export, utsläppande på marknaden eller användning av foderfabrikat i vissa situationer som nämns i paragrafen, då de fastställda kraven inte har iakttagits. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att till den fogas en ny 4 punkt enligt vilken tillsynsmyndigheten vid fall av underlåtelse kan förbjuda transport eller lagring av ett foderfabrikat. Inom det praktiska tillsynsarbetet har det visat sig vara nödvändigt att utvidga tillsynsmyndighetens fullmakter att använda tvångsmedel så att tillsynsmyndigheten kan förbjuda transport av foderfabrikat till exempel om man vid kontroll kan konstatera att transportutrustningen inte har rengjorts på vederbörligt sätt. Om det med samma utrustning först transporteras animaliskt material och senare foder för idisslare är risken stor att dessa ofrivilligt blandas, om utrustningen inte har rengjorts omsorgsfullt mellan transporterarna. Detsamma gäller också för lagring av foder.

2. **Ikraftträdande**

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av foderlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i foderlagen av den 5 juni 1998 (396/1998) 14 § 1 mom., 18 § 1 mom. och 36 § 1 mom. 3 punkten,
av dessa lagrum 14 § 1 mom. och 18 § 1 mom. sådana de lyder i lag 228/2001, samt
fogas till 14 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 228/2001, ett nytt 5 mom. och till
36 § 1 mom. en ny 4 punkt som följer:

14 §

Anmälningsskyldighet

En verksamhetsidkare som tillverkar, släpper ut på marknaden, lagrar, transporterar eller importerar foderfabrikat skall göra en skriftlig anmälan till tillsynsmyndigheten om sin verksamhet och ändringar i den. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte parti- eller detaljaffärer eller verksamhetsidkare som för eget bruk tillverkar foderfabrikat, med undantag av sådana godkända eller registrerade verksamhetsidkare som avses i 17 eller 18 §. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om anmälningsskyldigheten och anmälningsförfarandet.

En verksamhetsidkare som tillverkar, släpper ut på marknaden, lagrar, transporterar eller importerar foderfabrikat eller utfodrar djur med sådana fabrikat skall omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om han eller hon vet eller har orsak att misstänka att foderfabrikatet är kontaminerat eller i övrigt inte uppfyller de krav på säkerhet som uppställs i denna lag eller med stöd av den. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om anmälningsskyldigheten och anmälningsförfarandet.

18 §

Registrering av verksamhetsidkare

En verksamhetsidkare skall ansöka om registrering hos tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds, om han eller hon har för avsikt att tillverka för utsläppande på marknaden, släppa ut på marknaden, använda för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden eller för eget bruk tillverka foderfabrikat som innehåller sådana fodertillsatser och av fodertillsatser framställda produkter som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom skall en verksamhetsidkare som på en gårdsbruksenhet där det hålls idisslare har för avsikt att använda fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för eget bruk för icke-idisslare ansöka om registrering av denna verksamhet innan verksamheten inleds.

36 §

Förbud

När det gäller foderfabrikat kan tillsynsmyndigheten förbjuda

3) utsläppande på marknaden eller användning, om foderfabrikatet, förpackningen eller den information som ges om fabrikatet inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som föreskrivs med stöd av den,

4) transport eller lagring, om transportutrustningen eller lagerlokaliteterna inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som föreskrivs med stöd av den.

En verksamhetsidkare, som på en gårdsbruksenhet där det hålls idisslare använder fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för eget bruk för icke-idisslare, får fortsätta sin verksamhet till dess beslut i fråga om ansökan om registrering av verksamhetsidkaren har fattats, under förutsättning att verksamhetsidkaren tillställer tillsynsmyndigheten sin ansökan om registrering senast två månader efter denna lags ikraftträdande.

Denna lag träder i kraft den _____ 2002.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Raimo Tammilehto*

1.**Lag****om ändring av foderlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i foderlagen av den 5 juni 1998 (396/1998) 14 § 1 mom., 18 § 1 mom. och 36 § 1 mom. 3 punkten,
av dessa lagrum 14 § 1 mom. och 18 § 1 mom. sådana de lyder i lag 228/2001, samt
fogas till 14 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 228/2001, ett nytt 5 mom. och till
36 § 1 mom. en ny 4 punkt som följer:

Gällande lydelse

14 §

Anmälningsskyldighet

En verksamhetsidkare som *för utsläppande på marknaden* tillverkar, eller som släpper ut på marknaden, transporterar, lagrar eller importerar foderfabrikat skall göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet och ändringar i den till tillsynsmyndigheten. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om anmälningsskyldigheten och om anmälningsförfarandet.

Föreslagen lydelse

14 §

Anmälningsskyldighet

En verksamhetsidkare som *tillverkar*, släpper ut på marknaden, lagrar, transporterar eller importerar foderfabrikat skall göra en skriftlig anmälan till tillsynsmyndigheten om sin verksamhet och ändringar i den. *Anmälningsskyldigheten gäller dock inte parti- eller detaljaffärer eller verksamhetsidkare som för eget bruk tillverkar foderfabrikat, med undantag av sådana godkända eller registrerade verksamhetsidkare som avses i 17 eller 18 §.* Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om anmälningsskyldigheten och anmälningsförfarandet.

En verksamhetsidkare som tillverkar, släpper ut på marknaden, lagrar, transporterar eller importerar foderfabrikat eller utfodrar djur med sådana fabrikat skall omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om han eller hon vet eller har orsak att misstänka att foderfabrikatet är kontaminerat eller i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

övrigt inte uppfyller de krav på säkerhet som uppställs i denna lag eller med stöd av den. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om anmälningsskyldigheten och anmälningsförfarandet

18 §

Registrering av verksamhetsidkare

En verksamhetsidkare skall ansöka om registrering hos tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds, om han har för avsikt att tillverka för utsläppande på marknaden, släppa ut på marknaden, använda för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden eller för eget bruk tillverka foderfabrikat som innehåller fodertillsatser och därav framställda produkter som anges i förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Registrering av verksamhetsidkare

En verksamhetsidkare skall ansöka om registrering hos tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds, om han eller hon har för avsikt att tillverka för utsläppande på marknaden, släppa ut på marknaden, använda för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden eller för eget bruk tillverka foderfabrikat som innehåller sådana fodertillsatser och av fodertillsatser framställda produkter som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. *Dessutom skall en verksamhetsidkare som på en gårdsbruksenhet där det hålls idisslare har för avsikt att använda fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för eget bruk för icke-idisslare ansöka om registrering av denna verksamhet innan verksamheten inleds.*

36 §

Förbud

När det gäller foderfabrikat kan tillsynsmyndigheten förbjuda

3) utsläppande på marknaden eller användning, om foderfabrikatet, förpackningen eller den information som ges om fabrikkatet inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som fastställts med stöd av den.

36 §

Förbud

När det gäller foderfabrikat kan tillsynsmyndigheten förbjuda

3) utsläppande på marknaden eller användning, om foderfabrikatet, förpackningen eller den information som ges om fabrikkatet inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som föreskrivs med stöd av den,

4) *transport eller lagring, om transportutrustningen eller lagerlokaliteterna inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som föreskrivs med stöd av den.*

Denna lag träder i kraft den 2002.

En verksamhetsidkare, som på en gårdsbruksenhet där det hålls idisslare använder fiskmjöl som sådant vid tillverkning av foder för eget bruk för icke-idisslare, får fortsätta sin verksamhet till dess beslut om ansökan om registrering av verksamhetsidkaren har fattats, under förutsättning att verksamhetsidkaren tillställer tillsynsmyndigheten sin ansökan om registrering senast två månader efter denna lags ikraftträdande.
